

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta modificarea a *Legii nr. 17 din 6 martie 2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice* este necesară, deoarece așa cum reiese din starea de fapt actuală din România, semnalată atât de de mass-media cât și de autorități, persoanele vârstnice din mediul rural dar și urban sunt supuse în mare parte fenomenelor de marginalizare și înșelătorie.

Forma actuală a legii este restrictivă, aplicându-se doar anumitor categorii de pensionari. Astfel, pentru a lărgi sfera înțelesului sintagmei de "pensionar", se abrogă art.3

Prevederile art. 30, așa cum au fost formulate inițial lasă la aprecierea persoanei vârstnice, asistarea. Considerăm că asistarea este în sprijinul direct al persoanei vârstnice, fără ca acest lucru să aducă atingere dreptului acesteia de a dispune liber de proprietatea sa .

În situația în care persoana vârstnică domiciliază în altă localitate decât adresa imobilului care face obiectul contractului de întreținere, va fi competentă autoritatea tutelară din raza teritorială unde se încheie actul juridic.

Pentru că legea prevede asistarea persoanelor vârstnice doar la contracte de întreținere, considerăm că trebuie avută în vedere asistarea juridică și în cazul altor acte de înstrăinare a unor imobile cu atât mai mult cu cât, dacă în cazul contractului de întreținere pe parcurs se poate solicita rezilierea lui, în cazul unor contracte de vânzare-cumpărare, donație, împrumuturi cu garanții imobiliare, posibilitatea rezilierii acestor acte juridice este mai mică și mai dificilă.

Impunerea asistării de către un consilier juridic, din oficiu, care să informeze clar persoana de consecințele juridice ale actului pe care îl va semna în fața notarului public este necesară pentru a evita eventualele încercări de inducere în eroare a persoanei vârstnice de către terții "binevoitori".

Pentru ca prevederile legii să aibă aplicabilitate, este necesară sancțiunea nerespectării ei, cu: nulitatea relativă.

Cu privire la modificarea și completarea art. 34 se impune următorul argument: în cazul în care autoritatea tutelară constată ca obligațiile contractuale nu sunt respectate, aceasta trebuie să poată solicita rezilierea contractului. În forma actuală, autoritatea tutelară nu poate solicita decât respectarea obligațiilor fără a putea interveni în mod concret cu o sancțiune.

Inițiatori,

Deputat Cornelia ARDELEAN

Deputat Bogdan LIVIU CIUCA